

et Eksempel paa, hvorledes vi have prøvet at føre den ud i Livet. Vi købte i 1907 i Thy en Gaard, der hed Abildgaard. Foreningen, der foretog Udstykningen, kaldes Sydthyske Udstykningsforening. Vi gav 125,000 Kr. for Gaarden, der havde 19 $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. Da vi skulde til at udstykke Gaarden, gik Udstykningsforeningen ikke frem som saa mange andre Steder, hvor man lader en Landmaaler udstykke den og afsætte Parceller paa 5—8 eller 10 Tdr. Land. Nej, det blev bestemt, at saa og saa meget skulde hver Tønde Land koste, og saa blev det bekendtgjort, at Gaarden skulde sælges, og at Landarbejdere, der havde Lyst til at faa Jord, kunde komme og se paa den, og det blev saa meddelt dem, at en Td. Land kostede saa og saa meget paa den Plads, og vilde de have dette paa en anden Plads, kostede den saa og saa meget; saa kunde de selv bestemme, hvor mange Tdr. Land de vilde have. Det viste sig ogsaa, at i Løbet af $\frac{1}{2}$ Aar blev hele Gaarden udstykket, og Prisen paa Jorden var fra 140 til 490 Kr. pr. Td. Land, og Jordlodderne var paa fra 5 $\frac{1}{2}$ til 28 Tdr. Land. Hovedparcellen, der blev tilbage, var paa 6 Tdr. Hartkorn. Hele Overskuddet fra den Forretning skal paa $\frac{1}{10}$ nær gaa til Fordeling procentvis mellem dem, der have købt Jord.

Naar Folk vilde prøve paa at udnytte Loven paa den Maade, er jeg vis paa, at der kunde skaffes gode og billige Jordlodder og i mange Tilfælde bedre Jord end nu. Der kan jo være enkelte Tilfælde, hvor Jorden har været temmelig daarlig og maaske ogsaa for dyr. Dette er maaske særlig Tilfældet i Aarhus Amt, men som Regel er det ikke Tilfældet, at Jorden er daarlig. Maaske var det saaledes til at begynde med, men nu er jeg aldeles sikker paa, at Jorden staar i Middeltakst. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Bransager), at dersom vi vilde være med til at hjælpe hinanden Landet over og udnytte Loven om Udlaan af Statslaanefonden paa den af mig nu angivne Maade, er jeg vis paa, at Prisen paa Jord til Statshusmandsbrug ikke vil blive for dyr. Og selv om der er en Del, der ønsker at faa en Del mere, end de kunne faa i Udlaan til Statshusmandslodder, er der slet ingen Fare ved det, da de nu kunne faa Tillægslaan efter Prioritetslaanet af Statslaanefonden, og jeg vil haabe, at Loven, naar den nu om 2 Aar udløber, vil blive forlænget og betydeligt udvidet og

forbedret, og at der vil blive stillet en større Sum til Raadighed end nu.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne sige et Par Ord om § 1 i det foreliggende Forslag. Det har jo været stærkt omtalt, at det maaske kunde være nødvendigt at gaa til en Forøgelse af Antallet af Kommissionsmedlemmer, og at Husmandsforeningerne skulde have Indstillingsret. Jeg forundrer mig en lille Smule over, at det virkelig skulde være nødvendigt at gaa til en Forøgelse fra 3 til 5 Medlemmer. Hvis det blot er for at skaffe Husmændene denne Indstillingsret, hvorfor saa ikke lade dem faa den straks med Hensyn til de 2 Medlemmer? Det er ganske meningsløst at holde Kommissioner paa 5 Medlemmer. 3 arbejde lige saa godt som 5. Jeg kan ikke indse, der er det mindste i Vejen for, da det ene af de Medlemmer dog skal være en Husmænd, at lade dem begge blive Husmænd. Der staar ogsaa i § 1, at Formanden skal have 2 Kr. mere end tidligere for hver Laanesag, der ordnes, altsaa 10 Kr. i Stedet for 8 Kr. Jeg kan ikke begribe, hvorfor det er sat ind. Have Kommissionsformændene virkelig, da de af Ministeren blev spurgt om, hvilke Forandringer de kunde ønske, forlangt det? Ja, man kan jo sige, at det er en Opmærksomhed, den højtærede Minister vil vise Formændene i Kommissionerne, og dersom det bliver vedtaget her, haaber jeg, at de ville skønne paa det, men det kan maaske blive en Udgift paa ca. 2,000 Kr. Da Loven første Gang blev vedtagen, gjorde vi Regning paa, at der vilde blive oprettet ca. 1,000 Husmandsbrug aarlig, og nu kan det være, at det ogsaa til næste Aar eller i Tidens Løb bliver saadant noget som 1,000, der oprettes aarlig. Det kan da alligevel blive en Udgift, og dersom Kommissionsmedlemmernes Antal forøges med 2, bliver det ogsaa en stor Udgift for Statskassen.

Jeg kunde ogsaa have Lyst, til lige at nævne, hvad der staar i Slutningen af § 7, 1ste Stykke: „Andragendet ledsages af Kommunalraadets Erklæring om, hvorvidt den udsete Lod kan anses for passende for sit Øjemed, og om, hvorvidt den paa samme satte Pris skønnes at være passende.“ Her tror jeg nu nok, at vi i alt Fald for Fremtidens Vedkommende kunne blive enige med de Herrer fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side om, at vi trygt kunne stole paa den Erklæring, som kommer fra det kommunale Raad, og at Kommissionens Formand trygt kan bygge paa den, thi nu til For-